

Q zastrupljenju živine z umetnim gnojilom.

Zadnjič smo poročali o žalostni nesreči, ki je zadela nekatere kmetovalce v Thonskem močvirju na Korškem. Pasili so živino na ravnokar z umetnimi gnojili pognojni paši in vsled tega je mnogo živine poginilo. Stvar je za nas jako važna, ker mi smo odločni pristaši in zagovorniki umetnega gnoja. Zato hočemo v naslednem objaviti mnenje, ki ga je povedal dipl. agrarni učitelj g. L. Stocker v Gradcu z ozirom na ta slučaj.

G. Stocker pravi:

„Zastrupljenje živine se je zgodilo na paši, ki se jo je kratko časa prej s Tomaževo žlindro, kalijevo soljo in čilskim salpetrom gnojilo. Komaj se je ta gnojila potrosila, prišla je že živina na gnojeno ploščo; nažrla se je z gnojili potrošenih rastlin in več kôsov živine je vsled tega poginilo. Katero teh treh gnojilnih sredstev je povzročilo smrt? Tomaževa žlindra je popolnoma nenevarni produkt in bi živali, ako pride v njeno truplo, prav nič ne škodovala. Istotako tudi kalijeve gnojilne soli ne vpliva strupeno; ako bi jo vzela žival v prav veliki množini, bi k večjem drisko povzročila. Zastrupljenje v omenjenem slučaju na Korškem se je izvršilo torej edino po čilskem salpetru. Da je čilski salpeter, v večji množini povzročil, strupen, je znana stvar; zato je treba previdnosti pri človeku in pri živali.

Ako bi se torej omenjeni slučaj na Korškem napačno tolmačilo, bi to lahko kmetijstvu v planinskih deželah prav hudo škodovalo. Saj umetno gnojenje pri nas še itak ni dovolj razširjeno. To je obžalovanja vredno, ker potrebuje zemlja večjina dovolj redilnih snovi tako nujno, kakor živina vsakdanje krmo. Strokovnjaki, ki imajo veliko izkušnjo, označijo racionalno gnojenje kot najbolj dobičkasni korak v pospeševanje našega kmetijstva. Ker se za gnojenje travnikov in paš v prvi vrsti Tomaževo žlindro in kalijevo gnojilno sol rabi, ne nastanejo s tem za živino niti najmanjše nevarnosti. V slučaju, kadar se poleg Tomaževe žlindre večjo množino kajnita ali kalijeve gnojilne soli rabi, se za preprečenje mogoče male driske priporoča, da se po gnojenju 3 do 4 dni živine na dotično pašo ne žene. Ako se potrosi tudi čilski salpeter, naj se pusti 8 do 10 dni preteči, predno se žene živino zopet na tisto pašo; tako bode imel čilski salpeter priliko, da se raztopi in zleze v zemljo.

Za zboljšanje živinoreje je temeljna potreba, da se ozira najbolj na moderno travniško in pašno kulturo; pri tem igra dviganje vsebine redilne snovi v zemlji prvo vlogo. Ako bi se v tem lepi vzgled vpoštevalo, ki ga nam dajeja Nemčija in Švica, potem bi kmalu napredek v živinoreji in preskrbi z mesom čutili. Dobro bi bilo, ko bi se te besede ravno tako razširile, kakor omenjeni dogodek in da bi se na ta način napačna mnenja razpršila.“

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 40

Novice.

Leto 1913 je izredno čudno leto in pratkarji bodoje imeli z njim posebno veselje. Predpust pride kmalu, namreč že 4. februarja; v 20. stoletju še ni bilo tako hitrega predpusta in našim „fašnikom“ ne bode treba dolgo čakati. Do leta 2003, torej celih 90 let, ne bode več tako hitrega predpusta. Veselite se torej na prihodnje leto, nežne deklice, ki še niste nobenega moža v svoje zanjke vjele! Velika noč bode prihodnje leto dnè 23. in 24. marca, Mebohod dnè 1. maja, tako da bodoje ta praznik tudi rdečkarji lahko obhajali; Binkošti bodoje dnè 11. maja. Vse to velja pa le tedaj, ako se svet preje ne podre!

Mesto in dežela. Nemški redakter Roeder izdal je p. k. knjižico, v kateri čitamo tudi sledeče zanimive točke: „Nikomur ne bode v glavo

padlo, da ponižuje pomen mesta in tudi velikega mesta. Mesto ima svojo eksistenčno pravico kakor dežela. Mesto je naravno-giblajoče, dežela pa naravno-stalna; obe tvorita naravno sintezo napredka. Ali prebivalstvo na deželi, kmet, naj ostane v večini. Ne govorim zdaj samo o kmetu kot naravnemu reditelju ljudstva, ki mora biti po kvantiteti in kvaliteti tako postavljen, da uredi prehranjenje naroda — jaz imam predvsem kmeta kot vstvaritelja ljudske moči v mislih. Mesto požira moč; mesto se ne izpopolni samo iz sebe; mesto potrebuje vednega dorasteka ljudstva, ako se hoče vzdržati . . . Mesto mora biti. Ali za milijonsko mesto z velikanskim svojim požiranjem ljudskih in etičnih moči nimamo pametnega vzroka v pametni socialni politiki. Mi s sedanjo socialno zakonodajo nismo v položaju, da bi zadržali naraščanje opravičenih mesta v velika mesta pol ali celega milijona. Ali nekaj storimo lahko: kmetijstvo utrditi, da postane rentabla. S tem vzamemo begu iz dežele enega njegovih najglobejših vzrokov. Zato se danes ne more biti preveč agraren, marveč le premalo agraren. Vso našo zakonodajo naj bi prešinil pametni agrarni duh. Mesto kot element gibčnosti si pomaga samo; za deželo, faktorja stalnosti, mora skupnost nastopiti. Enostranski razvitek velikih mest je rop na naši ljudski moči . . .

111 letni ženin. V mestu Helena severno-ameriške države Arkansas se je te dni 111 letni zamorec Aleksander Sandy z neko 60 letno zamorsko krasotico poročil. Stvar ni šala, temveč baje resnica. Najstarejši ljudje mesta Helena se spominjajo, da so „strica Sandy“ že pred 70 leti s tremi odraslimi sinovi poznali. Sandy trdi, da se vè še natanko spominjati na vhod angleških vojakov v Washington leta 1812. Pač redki slučaj, da človek sploh 111 let živi; a da se v tej starosti celo še ženi, to se pač tudi v Ameriki še prej nikdar ni zgodilo.

Zaslugek modernih zdravnikov. Pri nas se trdi, da zdravniki v splošnem ne zaslužijo mnogo. Paš pa se ameriškim zdravnikom dobro godi, kakor poroča to list „Nos Loisirs.“ Dr. W. C. Browning vzdravlja je n. pr. milijonarja Magec in dobil zato okroglo 1 milijon kron plače. Profesor Kelleg v mestu Baltimore zahteva za zdravljenje žene nekega bogataša vsak dan 7000 kron. Za eno samo operacijo je dobil profesor A. Mac Lane Tiffany 50.000 kron. Profesor Chambres je dobil 35.000 kron, ker je ozdravil nekega jetniškega direktorja, ki so ga jetniki smrtnonevarno poškodovali. Profesor Parker v Chicagi zahteva za vsako operacijo 70.000 K. Seveda so ti znameniti zdravniki izjeme. A tudi v splošnem stojijo si ameriški zdravniki, ako razumejo svoj „kšeft“, prav dobro.

Največja zastava sveta. V mestu Los Angeles v Kaliforniji nesli so zadnjič ameriški vojniki zanimivo zastavo z zvezdami. Zastava je največja sveta in meri v dolgosti 35 metrov, v širokosti pa 17 metrov. Ta zastava ima pomenljivo zgodovino. Naredili so jo svoj čas v spomin ameriškim vojakom, ki so se borili v špansko-ameriški vojni. V tej zastavi je za vsacega ameriškega vojaka en „stih“ šivanjke.

Maščevanje na Korziki. Na otoku Korzika živi še jako maščevalnoželjni narod. Zadnjič je bil v vasi Queuciole kovač Bugotti ustreljen. Kot morilca so izpoznali nekega Paoli, ki je iz ječe ušel. Ta Paoli je bil svoj čas na večletno ječo obsojen, a posrečilo se mu je pobegniti. Komaj na prostem prišel je z neverjetno krvoločnostjo vse svoje sovražnike, ki so kot priče proti njemu izpovedale, zasledovati. Vse skupaj je ustrelil 24 svojih sovražnikov.

Lz Spodnje-Stajerskega.

„Narodna“ polemika. Zadnjič smo napisali uvodni članek, v katerem smo starišem priporočali, da naj pošiljajo svojo deco v nemške šole. Naše tozadevno stališče je itak znano: nemščina je danes neobhodno potrebna, vsaj za človeka, katerega pamet sega dalje nego njegov nos; v slovenskih šolah se otrok že zaradi zagriženosti „narodnih“ učiteljev nemščine ne priučí; zato pa otroka v nemške šole! — To smo torej letos zopet enkrat napisali. Komur se to mnenje ne zdi pravo, — prosto mu! Naj si stvar drugače tolmači in naj svoje mnenje pove,

v dostojni obliki pove! Pa znana je stara pesem: kdor ne vè pametnih argumentov, ta najde psovke kot odgovor. In tako so na naš članek slavni „narodnjaki“ tudi s psovkami odgovorili. Vboga zakotna „Sloga“, ki jo danes ne Nemece, ne Slovenec, ne liberalec, ne klerikalec ne mara, in katere že v zadnjih vzdihljajih leži, nam je „odgovorila“ s celo kopico ostudnih psov. In urednik „Narodnega lista“, ki itak nima nič opraviti, ker ga je njegova pesniška „muza“ odslovila, . . . Zakaj nam gospodje ne povedo, kaj smo napačnega napisali? Zakaj nas le psujejo? Pač slaba vest! Le v sramoto tem „narodnim“ psovkarjem, katerim se pač pozna, da so bili vzgojeni v „narodni“ slovenski šoli, hočemo na članek „Sloge“ in „Narodnega lista“ par besed odgovoriti. Prvič ni „Štajerc“ noben „agent za nemške šole.“ Kajti nemške šole so tako prenapolnjene, da se stotero otrok ne more več sprejeti; take šole torej ne potrebujejo nobenih „agentov.“ Drugič je nesramna „narodna“ laž, da se poje v naših šolah pesmi „Deutschland, Deutschland über alles“ ali pa „Wacht am Rhein“ namesto avstrijske himne. Res pa je n. pr., da so zadnjič žena slovenskega nadučitelja in drugi prvaki v sv. Lenartu slov. gov. pobegnili iz cerkve, ko so otroci nemške šole zapeli cesarsko pesem. Naravnost gnusno farzevstvo je, ako slovenski „narodnjakari“ hlinijo avstrijski patriotizem. Od srbske vlade podkupljeni ljubljanski list „Jutro“ se je tiskal v tiskarni slovenskih učiteljev. Molčite torej raje o vašem „avstrijstvu“, gospodje narodnjaki, ki ste v času vojskine nevarnosti na avstrijske vojske kamenje metali in srbskemu Jurčku „živino“ vpili . . . Sicer pa je ta „narodna“ jezica bolj smešna nego nevarna. Naravnost „za poč“ je ta-le stavek iz omenjenih „narodnih“ lističev: „Marsikateri nemškutarski falot bi gotovo rad menjal z bogatašem, ki govori le slovenski.“ To je res, gospodje! Faloti bi že z vašimi bogataši radi menjali, — to vam do zadnje pičice vrnemo. Ali malo veljave dajete narodnjaki slovenskim bogatašem, ako jih stavite v eno vrsto z nemškutarskimi faloti! In žalostno je, ako bočete v slovenskih šolah le to doseči, da vas bodoje faloti zavidali! Za falote se mi res ne potegujemo, te vam že privoščimo . . . Vstale pa se naj narodnjaki potolažijo, kajti — kmalu bodoje posamezni njih pristaši zopet k nam fehtati prišli, da naj spravimo njih deco v nemške šole. Organist mestne farne cerkve v Ptujju je vendar hud „narodnjak“ in njegova žena bi gotovo v omedleavico padla, ko bi morala nemško besedico izpregovoriti; svojo deco pa pošiljata le v nemški „Kindergarten“, ki je podpiran od nemškega „Schulvereina“ in, če se ne motimo, sta izprosilca celo znižano ceno. Takih slučajev pa je stotero. Gospodje „narodnjaki“ pa se ne upajo nič reči, ker reflektirajo na „slavnostne obede“ v župniščih . . . Mi slimo, da smo s tem za enkrat dovolj povedali!

Papagaji . . . Politični duhovniki na Slovenskem pričeli so v novešem času zopet mladino hujskati, kvariti in na nepoštena pota spravljati. Kmetске fante lovijo v svoja „čukarska“ društva in jih napadajo ter šuntajo v ponočevanje in pobijanje. In dekleta „združujejo“ v svojih „Marijinih društvih“ ter jih smešijo v vsej javnosti, tako da se mora pošteno kmetško dekle z gnusom od te komedije odvracati. Nam seveda prismojene prireditve teh „kercelvereinov“ ne škodujejo. Smilijo se nam le kmetzka dekleta, ki jih Berki, Rabuzeki, Zorkoti e compagnia bella v neumnem sovraštvu vzgajajo. Naravnost značilna je bila v tem oziru prireditve „dekliskega shoda“ v Cirkovcah, ki se je vršila teden dni pred velikim požarom. Poročali smo že o tej prireditvi in zato ne moremo več nam o tej stvari doposlanih dopisov objaviti. Povedati smo hoteli le, da se „Slov. gospodar“ sam iz teh starih in mladih devičic javno norčuje. Dokaz temu je poročilo, ki ga je objavil ta list vseh spodnještajerskih tepcev o cirkovškem shodu. Evo par cvetk: Poštenjak župnik Mursič, katerega tolpa zna že šipe pobijati, je rekel n. pr.: „Vsak človek ima 3 glavne dušne sovražnike, dekleta pa 9.“ Mursič torej dekleta niti k ljudmi ne prištevava. Sicer pa imajo klerikalna dekleta še enega sovražnika in to so — politični kaplani, ki morajo napa-

šted v Am
so dekleta
sedam Mur
in nesramn
božne dek
sladke greh
je nastopil
kazano, če
je klicala
Lepi nemš
tako „devi
pošteno ne
domače de
jarcu“ go
političnem
po sloveni
celo življen
Hoč je go
je pri tem
ali ne. Tu
je tam „pe
čila.“ Saku
se nismo
znala žgar
Hajdine
tujski šr
komaj da
grencec
je rekla p
telev.“ Ka
in tako j
Ali je to
je popolne
kom tako
in se jim
skupaj zt
selijo, ak
skega
tid. priva
korenje
korenje
bodem o
tari. Bol
vanju, be
hah obr
da bi par
tem sh
saj vemo,
ki tudi pa
in ne člo
Slov
piše: „N
est odios
jako važn
dosedel k
hoteli na
Najmoder
posvetova
bili za č
pri očetu
shodu. O
prvega o
spodu po
znak hva
velikega
se, da je
nice bolj
stva in
shodu. I
težavnen
ko na p
hvaležni
skem.“
imena t
kdo bi
purani
Nikdo b
dar na
slanci t
Vb
da so i
narodni
tantizen
politik
le, d
vpijoče
dolgo v
farskem
času, k
boj. K
Slovens
venim a

er Ameriko pobegniti. „Gospodar“ pravi, da dekleta z „napeto pozornostjo“ poslušale be- Marišča o „nevarem plesu, prešestovanju sravnem znanju.“ Verujemo, da so se po- dekline muzale, ko jim je župnik take grehe razlagal. . . . V Napastovi krčmi kar 17 deklet!! Natanko še ni do- , če so vse device. Neka Julka Klasinc ala na „boj“ zoper grde nemškutarje. nemškutarji ji baje bolj dopadejo, pa za „devico“ ne marajo. Take fefle, ki si niti no nosa obrisati ne znajo, naj se raje za delo brigajo. Kar je dr. Hohnjec o „Šta-“ govoril, nas pusti hladno. Povemo temu ravnemu agentu le to, da naj raje nesnago slovenskih farovžih pometa, pa bode imel hitenje dosti opraviti! Neka mladenka iz je govorila „o treznosti“; pa ne vemo, ali tem na pijančevanje po farovžih mislila . . . Tudi iz Ptuja je prišla neka Kovačič in „pesen“ deklamirala, ki jo je sama „zlo- Sakrabolt! O tem pesniškem talentu pa smo nič slišali. Bolje bi bilo zanjo, če bi gnanje kuhati. Deklina Godec ali Gobec ajline je kričala v „boj zoper Stajerca in i šnops.“ Končno je postala hripova in aj da so jo s „štamperlom“ Straschillove e pokreptali. . . . Neka Marišča Kranj e pomeljivo, da „obetajo dekleta obilno . . . Kaplani so bili s to obljubo zadovoljni. o je šlo naprej. . . . In zdaj vprašamo: o „vzgoja“? Neki kmet v Cirkovcah nam o polnoma pravilno pisal: „Ker se duhovni- o dopadejo taka tercijska zborovanja i jim posreči veliko število teh lenobopasn- o zbobnati, bi nas kmete pač iz srca ve- o ako bi nam v času našega polj- o ga dela, ob okopavanju, sušenju, žetvi i privabili te tercijske. Ker je pa to delo e je končano, privabite nam jih svinjam e rovat, jih bodedo dobro plačali in ne o od njih krone pobirali kakor politični . . . Bolje se jim bode godilo kot pri zboro- o, bodejo vsaj site in nas ne bodejo po 5 o obrekovale, da nimajo Cirkovljani toliko, o par lačnih tercijsk nastili“. . . . Toliko o shodu. Tercijske naj le naprej klepetajo; o, da so le dresirane, kakor papagaji, o, par besed „govorijo“, čeprav imajo ptičjo o človeško pamet. . . .

Slovenski poslanec in puran. „Slov. nar.“ „Neki spodnještajerski poslanec — nomen odiosum — je posredoval za neko vas v važni zadevi pri političnih oblastih in je ega končno tudi lep uspeh. Vaščani so mu e na neki način pokazali svojo hvaležnost. omernejši možaki so stopili skupaj in se o pretovari, kaj bi bilo najbolje storiti. Eni so e častno občanstvo, drugi za dober obed o četu županu, tretji za zaupnico na javnem o. Obveljala pa je slednjč originalna ideja ega občinskega svetovalca, naj se pošlje go- o poslanca v priznanje za njegov trud, v o hvaležnosti in zaupanja vseh vaščanov — o čega purana. Rečeno, storjeno. Pripoveduje o da je bil gospod poslanec te narave zaup- o bolj vesel ko eventualnega častnega občan- o in navdušenega slavja na vaškem političnem o. Naši gospodi poslanci imajo v svojem o na precej tehtnih dokazilih vidijo, da so še o značni in pametni ljudje na Spodnjem Štajer- o. — Škoda, da „Slov. narod“ ni povedal o tega čičnega slovenskega poslanca! Kajti o bi poslancu očital, da se pusti s pitanimi o podplačati in da to ni posebno častno? o bi tega ne storil, kajti — mi živimo ven- o na Spodnjem Štajerskem in tukaj so po- ozi taki, kakor nikjer drugod. . . .

Vboji narodnjaki. Mi nimamo nič proti temu, o slovenski narodnjaki grozovito neumni, oredni in nesrečni. Vsa njih „politika“ je „dile- o izum“ in „šport“: le posameznikom nosi ta o „politika“ nekaj dvojiža. Jezi nas pravzaprav o, da so ti gospodje narodnjaki tako nebo- o ino otroci. . . . „Štajerc“ obstoji zdaj že o vrsto let. On je zapričel boj proti večidel o, skemu odiranju slovenskega ljudstva in to v o, da so bilo treba pogumnega moža za tak o. Klerikalci, ki so gotovo največja moč na ovenskem, ker razpolagajo z verskim in cerk- o nim aparatom, so se zaman trudili, da bi „Šta-

jerca“ ugonobili. Nasprotno, — klerikalna dosti- krat zločinska bujskarija nas je napravila močne in krepke. Zdaj pa so prišli nakrat liberalni, baje liberalni narodnjaki. Namesto da bi se ob naši strani proti klerikalizmu borili, so pričeli svoj sicer neškodljivi strup proti nam bluvati. Ako je klerikalizem, gad, potem so narodnjaki belouška ali slepek, ki se ga nikogar ne vstraši. Psovke proti Nemcem so narodnjake tako daleč spravili, da so danes bankerotni. . . . Proti vedno doslednemu „Štajercu“ pa se je ustano- vilo celo vrsto listov. Na tucate teh listov se je ustanovilo in vsa sredstva se je zanje izra- bilo. Pa brez najmanjšega uspeha. „Domovina“, „Slovenske pravice“, „Slovenski Štajerc“, „Na- rodni dnevnik“, — vse je vrag vzel in zapustilo so le v knjigovodstvu tiskaru neprijetne spomine. Zdaj imajo ti narodnjaki le še „Slogo“ in „Na- rodni list“. Svoj čas je imela „Sloga“ vsaj nekaj malega pomena, ker je bila „leibzurnal“ dra. Ploja. Ali pametni človek res ne razume, zakaj niso „Slogo“ pokopali, ko so pokopali politično veljavo Plojevo. „Narodni list“ je le nekaj žal- lostni rudiment iz časov, ko so dr. Kunkovec, Spindler in njih previdnejši prijatelji mislili, da se bode usoda slovenskega naroda še pri celj- skem „grenadirbirtu“ rešila. Zdaj umira „Sloga“, kajti denarja ni in odjemalcev tudi ni, ki bi prazno slamo tega bedastega lista za oves je- mali. Kmalu, kmalu nas bode „Sloga“ zapustila. Ciril-Metodovo družbo se je hotelo izrabiiti, da bi napravila iz „Sloge“ nekaj „list za obmejne Slovence“. Ali „obmejni Slovenci“ so se lepo zahvalili, ker nimajo pravega zmisla za to „du- ševno hrano“. Na drugi strani se „Narodni list“ tudi nikomur ne dopade, menda niti njegovemu uredniku ne. In zato bi „shod narodne stranke“ najbolje storil, ako bi Kemperla za urednika „Narodnega lista“ sprejel. Nekateri hočejo tudi pokojno „Domovino“ zopet oživeti. Pa ne vemo: pustite mrliče pri miru! . . . Z eno besedo: narodnjaki so reveži, veliki reveži, in kdor ima kaj srca, se mora z njimi jokati. . . .

Za uradnike na posestvih. Piše se nam: Splošno društvo uradnikov na posestvih na Du- naju („Allg. Güterbeamten-Verein“), ki je, kakor znano, stanovska organizacija avstrijskih uradni- kov na posestvih, vpizori dne 2. oktobra ob priliki „Graškega jesenskega sejma“ v Gradcu, hotel „Wiesler“ ob 3. uri popoldne potovalno zborovanje, pri katerem se bode ustanovilo okrožno zvezo za Štajersko. Prvi podpredsednik društva dr. Heinrich pl. Haerdtl govoril bo o postavi za uradnike na posestvih, opravitelj ces. svetnik Otto vitez pl. Egger-Molswald pa o ne- katerih aktualnih vprašanjah tega važnega stana.

Neposredni davki. Tekom IV. četrletja 1912 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih obdobjih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemnins- ki davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopij, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 10. mesečni obrok dne 31. oktobra 1912, 11. mesečni obrok dne 30. novembra 1912, 12. mesečni obrok dne 31. decembra 1912. II. Občna pridobnina in pridob- nina podjetj, podvrženih javnemu dajanju računov: IV. četrletni obrok dne 1. oktobra 1912. III. Rentnina in osebna dohodnina, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne bla- gajnice potom odbitka po osehah ozirom blagaj- nicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke in sicer 2. poluletni obrok dne 1. decembra 1912. Ako se navedeni davki oziroma pripadde deželne doklade ne vplačajo najkasneje 14. dni po pre- teku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer no samo od državnih davkov, ampak v zmislu postave z dne 15. januarja 1904. l. dež. zak. broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti zna- šajo od vsakih 100 K dotične dolžnosti in za vsak zamujen dan 1/3 v in se morajo izračuniti ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgor naštetim rokom do vštete dne plačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se ista s pripadlimi dokladami in z doteklimi za- mudnimi obrestmi vred potom predpisanega pri- silnega postopanja.

Samomor v ječi. V Mariboru se je v ječi obesil kaznenec Anton Mannt. Bil je zaradi umora na 10 let ječe obsojen, od katerih je že 3 leta presedel.

Surovi pretepači. Na poti v Sele pri Brezicah je kmetski fant Martin Petelinec prepeval. Zaradi tega ga je fant Franc Voglež z dvema enako surovima tovarišema napadel. Pretepli so ga s poleni in nožmi tako močno, da je Petelinec smrtnonevarno ranjen. Ubijalca Vogleža in njegove tovariše so zaprl. — V Straši pri Slov. Gradcu sunil je kmetski fant Anton Susec posestnika Johana Schmidhofer z nožem in ga težko ranil.

Porotno sodišče v Mariboru. Hlapec Janez Soba iz Pobrežja pri Mariboru je hlapca Franca Vake hudo pretepel. Potem je vzel še gnojne vile in je hlapca Frangeša tako hudo po glavi udaril, da je ta čez par ur umrl. Ubijalec je bil zato na 5 let težke ječe obsojen. — Vžit- kar Matej Bohak je v Vrhovljah zažgal hišo posestnika Križanic in napravil na ta način za 2000 kron škode. Požigalec je bil na 3½ leta težke ječe obsojen. —

Vroč „ljubezen“ ima menda posestniški sin Franc Golob v Zabukovju. Zadnjič šel je k oknu svoje izvoljenke Amalije Grabič. A namesto dekleta je prišel oče, ki je pričel s pošteno gorjačo po zaljubljenem fantu udrihati. To je Goloba tako zjezilo, da je vse šipe pobil in pričel v hišo kamenje metati, tako da je moral Grabič s svojo družino pobegniti. Fanta so sodnji naznanili.

Nezgoda. 75letni zidar R. Maier v Radgoni je padel pri delu 3½ metre globoko iz „grušta.“ Smrtnonevarno ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Preprečen požar. Pretekli petek zvečer proti 9. uri opazili so ljudje, da gori v podstrešju trgovine Senčar v Ptuj. Prihitei so hitro in pogasili ogenj, ki se je bil že pričel razširjevati. Gasilci so bili alarmirani, a jim ni bilo treba več vmes poseči. Ogenj je nastal bržkone zaradi brezvestne lakomiselnosti kakega smrkolina. V Senčarjevi hiši mora sploh čudni red vladati, ker se mora javnost tolikokrat z njo pečati. Mislimo, da so tam mokronosi učenci preveliki gospodje. S tako lahkomiselnostjo se lahko veli- kansko nesrečo povzročijo. . . .

Srečni lov. V Šoštanj je ustrelil g. Adolf Orel zajca, ki ima 5 nog. Peta noga mu visi od leve rame. Čudno žival so izročili nekemu preparatorju.

Surovi sin. Sin kolarja Steblovnik v Retju pri Gornemgradu je pretepel svojega očeta, za- kar se bode imel pri sodnji zagovarjati.

Izpoznani ropar. V Konjicah so prepeljali orožniki nekega Alojza Bogovič pred barona Vaja. Le-ta je izpoznal v Bogoviču enega ro- parjev, ki so ga letošnjo spomlad v Lussin- Piccolo napadli in z revolverji prisilili, da jim je izročil 500 kron denarja.

Veliki požar. Dne 21. t. m. se je zgodil v Cirkovcah pri Ptuj velikanski požar, ki je vpe- pelil 12 hiš in gospodarskih poslopij z vso krmo, premičnino in pohištvom prebivalcev. Baje so se otroci z užigalicami igrali in so na ta način ogenj povzročili. Goreti je pričelo ob 6. uri pri posestniku Francu Ploj. V razburjenosti so za- mogli posestniki le na rešitev živine misliti, ki se je večidel tudi posrečila. Sosedna gasilna društva so bila napram velikem tem požaru brez vsake moči.

Zopet nož! V Pintarjevi gostilni v Planini so se fantje zaradi deklet pripravili. Kar nakrat je vzel kočarski sin Janez Tacer nož. Zakričal je: „Zdaj mora kri teči!“ in sunil hlapca Vidmajer v hrbet ter v rebra. Potem je sunil še hlapca Franca Žibret v vrat. Oba sta težko ranjena. Ko so drugi fantje polena zagrabili, je divjak pobegnil.

Nepoboljšljiva tatica je 18 letna Justa Zdolšek. Vkljub njeni mladosti je že zaradi tatvine predkaznovana. Zadnjič je zopet čevljarju Kodriču v Celju mnogo usnja ukradla. Čevljar pa jo je zasačil in so jo zopet okrožni sodnji oddali.

Divjaški pretepači. Pri nekem plesu v Juharjevi gostilni pri Konjicah so se fantje stekli, seveda kakor navadno v naših poklerikal- jenihih krajih, z nožmi. Anton Rubin je bil hudo tepen. Vinkota Lavrenčič sunil je nekdo z nožem v roko. Tudi Ana Ratej dobila je z nožem

